

Verslag 2004, Leipzig

Maandag 11 oktober 2004

Ja wat moet je van de eerste dag zeggen. Gezien het feit dat het uiteindelijk doel, Leipzig, een dag reizen is. Dat betekent dus de hele dag in de bus met om de zoveel tijd een pauze. In de ochtend uren krijgt iedereen de gelegenheid om bij te praten met mensen die ze de rest van het jaar niet zien. Dus er wordt aardig wat gekletst. Na de lunch als iedereen denkt een dutje te kunnen gaan doen komt de bingo er aan. Dat maakt dat de dag toch sneller voorbij gaat dan iedereen dacht. Rond een uur of 5 kwamen we bij het hotel (Balance Hotel Alte Messe) aan. Nadat iedereen zijn kamer had geïnspecteerd hebben we gezamenlijk ons avondmaal genuttigd. Het hotel is mooi ingericht en de kamers zijn goed en groot. Het eten is goed.

Dinsdag 12 oktober 2004

Na een goede nachtrust, ook de bedden zijn goed, op tijd op om door de IPA-Leipzig te worden rondgeleid door Leipzig. We werden opgedeeld in 5 groepen. Ik kan dus alleen spreken over mijn eigen rondleiding. Ondanks het feit dat we moesten lopen hebben we aardig wat van Leipzig gezien. We zijn boven op het gebouw van de Universiteit geweest. Dit was volgens mij het hoogste gebouw in Leipzig. Het uitzicht was dan ook zeer goed omdat we weer schitterend helder weer hadden alleen een beetje koud. Je kon goed zien dat er veel ge- en verbouwd werd in de stad. Ook hebben we de centrale waar we later naartoe zouden gaan gezien. De heren van de IPA-Leipzig hebben verschrikkelijk hun best gedaan om ons hun stad goed te laten zien. Ook zijn we bij de Gedächtnis Kirche geweest. Hier startten in de DDR-tijd altijd de maandag demonstraties tegen de regering. Ook nu zijn er nog maandag-demonstraties maar nu tegen het beleid van de Duitse regering. Leipzig is een oude stad met veel oude gebouwen die langzamerhand weer in oude stijl worden hersteld. Rond een uur of 12 zijn we losgelaten op het centraal station. Een mooi oud gebouw met een modern winkelcentrum. Hier heeft iedereen geluncht op eigen gelegenheid. Keuze was er in elk geval genoeg. In de middag zijn we rondgereden door de stad wat een stuk warmer was. Dat is natuurlijk sneller dan lopen maar toch zie je nog een hoop. Je ziet vooral dat men bezig is met het moderniseren van huizen en winkels. Ook de contrasten in één straat zijn soms groot, vooral als er een huis tussen staat waar nog niets aan is gedaan. Vaak zijn dat de huizen die op instorten staan. Ook de oude wijk, uit de DDR-tijd, die bijna helemaal is afgebroken hebben we gezien. Grote blokken beton opgestapeld tot flats. Gelukkig waren ze bezig deze te vervangen. Rond een uur of 5 zijn we bij de Porsche fabriek aangekomen. Onder leiding van twee gidsen hebben we een rondleiding door de fabriek gekregen. In deze fabriek worden 2 modellen in mekaar gezet, namelijk de Porsche Cayenne en de Carrera GT. Het blijft een apart verschijnsel om een auto uit onderdelen langzaam in een rijdend exemplaar te zien veranderen. Het verschil tussen de 2 auto's was ook enorm. Van de Cayenne werden er 200 per week gemaakt en van de Carrera GT maar 3. Elke auto kan, per klant,

Verslag 2004, Leipzig

verschillen omdat er diverse onderdelen anders kunnen zijn. Het was dan ook een zeer moderne fabriek. Na de fabriek was het tijd voor het museum van Porsche. Hier mochten

we ook in de auto's zitten, voor mij was het in ieder geval de eerste keer dat ik in een Porsche heb gezeten.

Rond een uur of zeven waren we terug bij het hotel. Hier kregen we weer een lekkere maaltijd voorgeschoteld. In de avonduren kon iedereen weer zijn eigen gang gaan.

Woensdag 13 oktober 2004

Na weer een heerlijke nachtrust en ontbijt vertrokken naar het Militairmuseum in Kossa. Bij aankomst bij het museum toch complimenten voor onze chauffeur Rinus, want de wegen er naartoe waren niet echt helemaal geschikt voor grote bussen. Het lag afgelegen en het moest in de DDR-tijd natuurlijk niet bij iedereen bekend worden dat de wegen meer dan gewone landwegen waren. De bunkers zijn erg goed verdekt opgesteld in de bossen. Ik kan me voorstellen dat als je erboven vliegt je het niet zou zien. Sommige dingen waren zelfs op de grond moeilijk te ontdekken. Bij dit bezoek werden we weer opgedeeld in 2 groepen ieder met een eigen gids. Het museum bestond uit verscheidene bunkers. Men was nog bezig om alle bunkers te herstellen in hun oude "glorie". Na de Wende is alles uit de bunkers verwijderd en men probeert ze nu weer in oude staat te herstellen. Wij hebben 3 bunkers kunnen bekijken. Deze had men al terug gebracht naar wat ze vroeger waren. Het enige waar men nu last van had waren bezoekers die spullen meenamen. Dit museum is niet geschikt voor mensen die last hebben van claustrofobie. Het complex is groot qua oppervlakte maar er moesten ook erg veel mensen in als het oorlog zou worden. Een gedeelte was zo groot dat er grote vrachtauto's in stonden. Deze stonden binnen om ze tegen de elementen te beschermen. Het was boeiend om te zien wat eigenlijk niet voor bezichtiging is gebouwd. Na de tocht terug over wegen die niet voor bussen gebouwd zijn reden we naar de Bundesgrenzschutz in Bad Dübener. Hier kregen we een lunch aangeboden waar iedereen ook met smaak van heeft gegeten. Na een korte uitleg zijn we, weer opgedeeld in 2 ploegen, rondgeleid over het terrein van de Bundesgrenzschutz. Een groot complex en voor ons werd speciaal het grote materiaal tentoongesteld. We konden overal vragen stellen aan de persoon die erbij stond. De kazerne had gelukkig een beetje kleur gekregen in de laatste jaren. Natuurlijk kan ook dit jaar de bierbrouwerij niet ontbreken. Deze keer was het de brouwerij Zu Reudnitz in Leipzig. De "grootste" brouwer van Leipzig. Ze maakten zowel de duurdere merken als de goedkope merken die goed verkopen. Men was met een verbouwing bezig en we waren er tijdens de pauze dus ging het niet helemaal zoals verwacht. De gids deed in ieder geval flink zijn best om het ons naar onze zin te maken. Na de rondleiding natuurlijk het vol verwachte proeven. Dit viel volgens mij wat tegen want de glazen die men hiervoor gebruikte waren kabouterbierglazen. Ik ben geen bierdrinker maar ze waren erg snel leeg dus ik neem aan dat ze goed smaakten. In het hotel weer gezellig met z'n allen gegeten.

Verslag 2004, Leipzig

Donderdag 14 oktober 2004

Vroeg weer vertrokken voor de bezigheden van deze dag. We zijn naar de elektriciteitscentrale in Lippendorf gegaan. Hier ontvangen en een uitleg over de centrale gehad voor we naar binnen gingen voor de rondleiding. Het was maar goed dat we voor die tijd de uitleg hebben gehad want het was erg lawaaierig in de centrale. De centrale was net 4 jaar oud en dat was duidelijk te zien. Alles zag er nog erg nieuw uit. Mij verbaasde het dat de omgeving er mooi en groen uitzag. Dit was vooral vanaf het dak van de centrale mooi te zien. Je kon daar de omgeving uitstekend zien ondanks dat het daarboven wel fris was heeft iedereen daar volgens mij wel van genoten. In de centrale hebben we ook de lunch genoten. Na de lunch door de omgeving gereden waar de bruinkool voor de centrale allemaal vandaan kwam. Men was bezig hier mooie waterpartijen van te maken. In de toekomst zal Leipzig ook wel bekend worden om zijn watersport gelegenheden. Rond een uur of 3 waren we bij het Völkerschlachtdenkmal aangekomen. Dit was een gedenkteken voor een grote veldslag uit de tijd van Napoleon. Het "Denkmal" werd gerestaureerd op het moment dat wij er waren. Toch waren er nog mensen die naar boven zijn geklommen. Het gedenkteken is 91 meter hoog en er was op dat moment - zo dachten we - nog geen lift. Ook was er een museum aanwezig. Hier had men alles verzameld wat met de veldslag te maken had. Een gedeelte was als maquette nagebouwd. Het laatste onderdeel van deze dag heeft op mij persoonlijk de meeste indruk gehad. Het bezoek aan het Stasi-museum "der Runden Ecke". Ondanks het feit dat er niet op ons was gerekend en er dus door het museum moest worden geïmproviseerd. De verhalen van de gids die ons uiteindelijk heeft rondgeleid waren erg indrukwekkend. Zij had alles aan de lijve ondervonden. Het was ook verbazingwekkend wat er allemaal door de Stasi werd gedaan. Wij als westerse mensen kunnen ons dat nauwelijks voorstellen. Je moet er toch niet aan denken dat alles wat je doet in je dossier bij de Stasi komt te staan.

Weer gezamenlijk de avondmaaltijd genuttigd en de rest van de avond was weer voor onszelf.

Vrijdag 15 oktober 2004

De laatste dag, wat inhield weer een hele dag in de bus. Gelukkig hadden we allemaal genoeg indrukken gekregen om lekker te kunnen kletsen. Ook deze dag ging gelukkig snel door de pauzes en de bingo. Bij aankomst in Beekbergen had iedereen genoeg honger om uitgebreid te genieten van een stampotbuffet bij het "Ei van Columbus". Complimenten voor de organisatie, ondanks wat up en downs was het een geslaagde reis waarin we veel gezien hebben. Dit ook met dank aan Reiner Seidlitz en zijn collega's van IPA-leipzig.

Met vriendelijke groet,
Lineke Traas